

az istenséget, mint legnagyobb erkölcsi po-
tenziát szépen nevezik, mert a szép a
jóság fénye és Herbarth szerint az er-
kölcsi javulás vagy rosszulás azonos az
aesthetikai tetszés vagy ellentétzéssel.
George Sand pedig teljesen azonosítja
a fogalmat azt mondván: Ceci est vrai-
ment bon est toujours beau et se qui est
beau est toujours bon. Greguss tehát szin-
ten ezen kérdésre: „Mi a szép?” csak
egy feleletet talált: „A jó”. Ertekezésről
ugyanazt mondhatjuk, mert, hogy szép és
jó volt bizonyítja a közönség élénk tetszés-
nyilvánítása.

Most Lenhossék olvasi fel értekezé-
sét az enzim alatt: „Koponya-isme
tekintettel hazánk lakóira, a tudós anato-
mus nagy szakavatósággal mutatja ki
Güll és Lavater elveivel szemben, hogy a
phrenologiai momentumok nem eléggé szol-
gálhatnak ismerveül az ember észleli te-
hetségének és jellemének. De a koponya
isme és koponya mérten alapján, melynek
Lenhossék maig avatott tanulmányozója
és gyakorlója volt, fölényosa a Magyaror-
szágban lakó nemzetiségeket eraniometriai
különbségek szerint, megjelöl és új adato-
kat közöl, melyek részben képezik egy kö-
zelebb megjelenő nagyobb munkájának.
Ezután érdekes közgyűlés a hallgatóság
emelkedett hangulata két délután
féltekőre folytott.

Tisza Kálmán utazása Debreczenbe.
(Saját tudósítónkól.)

Debreczen, május 30. Tisza a gyűlést:
„Nagyon köszönöm szíves megemlékezé-
söket. Adja isten, hogy mint szónok
mondta, az egyetértés lelke vezesse e nem-
zetet s a konkolit hirtöknek ne sikerüljön
az ország kárára meghonosítást idézni elő.
Kaba helységében s Hajdu-Szoboszlón
szinte idvölözö küldöttségek várják a mi-
nisztert.

Az első idvölözö küldöttség a karegázi
vasuti állomásnál, várta Tiszát. Belő La-
jos ügyvéd Nagy-Kürtös fővárosa és vi-
dékében idvölözö a helygymiszter, s
kifejezték a táboritartóhatn ragaszkodás-
nak azon elvekhez, melyek Tisza nevé-
vel összekötöttek.

A debreczeni, zászlókkal és virágokkal
diszített időhözban Simonffy Imre Deb-
reczenvárosa főkapitánya idvölözö a hely-
gymisztert, ki néhány rövid szóval vá-
laszolt. Ugyanitt mutatta meg magát Hajdu-
Böszörmény városa nagy számu küldöt-
tsége. A sok száz kocsiból álló vonot csak
lassanként tudott előre haladni a tömegtel
elrepertett utaknál. A házak majdnem kivétel-
nélkül zászlókkal, virágokkal és sző-
nyegekkel voltak gazdagon felkötve. Deb-
reczen régen nem volt oly ünnepléses kül-
sően, polgársága általános lelkes hang-
ulatban. A városajtáron ezer meg ezer
ember várakozott, kik között a rendet az
iparos és az igen nagy számmal megjel-
lentülő ifjúság tartotta fen. A tér közepén
szőnyeggel borított díszes kék emelvény
állott, a melyek egyikéről Könyves Tóth
Mihály szólította meg a helygymisztert.

A debreczenvárosi szabadelvű nagy
párt nevében idvölözö Tiszát. Midőn 1861-
ben először választották meg képviselőjü-
nek, Tisza még ifju volt; azóta 14 év folyt
le és férfivá erősödött. A 14 év alatt éjt,
napot egyggyé tett szorgalom által sok tu-
domány kincsét szerzett meg. Ha ezuttal
a szokottal nagyobb ünnepélyességgel fog-
adják, ezt teszik azért, mert súlyt fektet-
nek arra, hogy hadd hallja meg, bármely
párthoz tartozék is valaki, hogy Debrec-
zen szabadalvű nagy partja erős hűségrel
rendíthetetlen bízalmal ragaszkodik
Tiszához, s hogy kimondhatatlan szeren-
cséjüknek tartják, hogy az országban több-
ség és alkotmányos érzteli koronás kirá-
lyunk épen ő reá bízta országunkat, nem-
zetünket, alkotmányos törvényeinket, vagy
ezeket egyzobá összefoglalva hazánkat (!)
(Hosszasan tartó viharos éljenzés.)

A politika nyelven Tiszát ma a helyzet
emlérének, a helyzet urának mondják:
hadd mondja szöve meggyőződése és hite
hangján, hogy a gondviselés választotta (!)
(Sziemi nem akoró tetszés nyilvánítások.)
Az időnek teljességében szólította elő a
gondviselés Tiszát, hogy az ország két leg-
nagyobb partjának egyesítése által alkot-

egyikében vala elzárkózva, hol a fiatal
leányokat az öltözököds nagy mértékben
beavatják, s honnét vidám élénk felleg-
verkeze kerülnek ki. Látni tudnak a nék-
kül, hogy oda is nézének, szemtelenség
hazudnak minden pírulás nélkül, szóval,
a világ igényeinek megfelelő nevelésben
reszesültek.

A növelde igazgatónöje egy előkelő
hölgy volt a társaságból, ki szerencsétlen-
séget következtében e pályára kényszerült,
azonban hajlamos és modoránál fogva
sokkal inkább emlékeztetett a varróra,
mint a nevelőnőre.

Césarine kisasszonyról, ki évenként
három ezer ötszáz frank pensiót fizetett,
elragadtatással szokta mondani:
— A kisasszony a legmagasabb remé-
nyekre jogosít, és bizonyosan kitűnő nő
fogok belőle nevelni.

Azonban nem hagytak időt neki e ne-
mes terv kivitelére.

Egy szép regelen Thaller báróné egy-
szere azon felfedezést tévő, hogy lehet-
len leányt még tovább nékülöznie s hogy
anyai szívet naponta jobban marzagolnia
ezen külön válas, mely a természet szentelt
törvényeivel oly homlokegyenest ellen-
kezik!

Kivéve tehát leányát a növeledéből,
ünneplésen kijelentve, hogy semmi, így
a házasság sem fogja többé elválaszthatni
szeretett gyermekétől, melynek nevelését
ezuttól ő maga vezeti.

E perczőt fogva csakugyan egy lón,
s a ki megpillantá a bárónőt, biztos le-
hetett benne, hogy mögötte vagy mellette,
arója árnyában Césarine kisasszonyt is
megtalálja.

son erős pártot, és ennek alapján kés kor-
mányt, és Tisza engedett az intő szótának,
és legyőzte azt, a mi a legnehézbb volt,
legyőzte őn magát. A historia ta-
nítja, hogy kipótóhatlan ember nincs; de
tanítja azt is, hogy minden kornak meg-
váltja, megvan és meglesz a maga embere.
Ezen kornak Tisza a gondviselés által
kiválasztott embere, és a debreczeniek ezen
ünnepléséggel által azt akarják hirdetni,
hogy hozzá rendíthetetlen hűséggel ragasz-
kodnak.

Ezen providentialis szóár után a bel-
ügyminiszter emelt szót:
Midőn ez alkalommal ismét közöme-
tetet kell kifejeznem, ugymond, a több mint
szíves fogadásért, melyben részesítettek, az
én lelkemben is élénk emléke él annak, a
mit tisztelt szónokunknak megemliteni
meltóztatott: a tizenégy évvel ezeltört-
ténteknek. Akkor még — hej!... mint
szónokunk mond... fiatalon nem megösztöl-
és megkopaszodott fejfeljelenem meg e vá-
rosban, s ha e 14 év alatt annyit legalább ve-
hetek magamnak azokból, a miket a tisztel-
telt szónok ur mondott, hogy egyikeztem
beszéltesem teljesíteni közzésemmet: el
vettem ennek jutalmát abban, hogy 14
— mondhatlan — mozgalmas év után is
ugyan-e helyen ily szíves fogadtatásban
részesülök. (Élénk éljenzés.)

Tizenégy esztendő sok egy ember éle-
tében, a magánéletben is, sokkal több a
nyilvános pályán, mely hamar elszokta kop-
tadni embereit, s épen azért mindig dicő-
ségemül, boldogságomul fog szolgálni,
hogy ezen 14 év alatt mindannyiszor, va-
lahányszor reá alkalom kínálkozott, része-
sítették bizalmuk, szeretetük nyilvánításá-
ban. (Éljesz.)

A mi azokat illeti, miket a tisztelt szö-
nok ur arra névze elmondott, hogy néme-
lyek engem, miután koronás királyunk ő
felsége ezen polczra emelt, ezen fonyes pol-
czon, mint ő mondá, a helyzet urának tar-
tanak, engedjék megfigyeznem, hogy én
az a polczot, a hol valaki királyra kineve-
zése s az országgyűlés bizalma folytán áll,
nem a fény, hanem a kötelesség polczának
tekintem. (Hosszasan tartó zajos tetszés-
nyilvánítások.)

Ura a nemzetnek az alkotmány sánczi
köt csak egy lehet s ez ur a nemzet maga.
(Zajos éljenzés.) Ha isten azt adta, hogy
engem nézett volna ki arra, hogy ezen ur
kezében eszköz legyek, hogy teljesíthessem
az ő akaratát, fogadják érte soha meg nem
szűnő hálámát (Élénk tetszésnyilvánítá-
sok.)

Fogadják pedig Debreczen polgárai is
ezen fogadásért ismételtén tiszta szívvel
jóvó forró köszönetemet és tartsanak meg
továbbra is nehéz pályámon szeretetükben
s támogatásnak bizalmukkal, az és ez-
rekkor támogatása nélkül gyöngye az egye-
seknek ereje. (Perczekig tartó viharos
éljenzés.)

AUSZTRIA.
Budapest, május 31.

Ha valósul is, a mit tavíratilag má jel-
entettek, hogy a birodalmi tanács a
delegatúkkal egyidejűleg fog üléseni, az
osztályok közléséget és nem fogják
mindjárt előbe terjeszteni, mert a költ-
ségvetés meg nem állapítható, a mig Ausz-
triának a közös költségekhez adandó quo-
tája meg nincs határozva. Csak ha ez utó-
bbit tisztába hozzák a delegatúák, fogja
de Pretis az osztrák budgetet elkészíthetni.
Az exposé, mely azt megelőzendő, nehezen
lesz nagyon fényes. A pénzügyi hatóságok
nem bírják az adókat behajtani, bár rende-
letet kaptak a hátraleköt behajtásánál szig-
orot kifejtetni. Csehországban a hátraleköt
egy millióra, Morvaországban fél millióra
mennek. A cseh helytartóságnak a hatóság-
okhoz intézett s az adóhátralekötök legna-
gyobb szigorral való behajtását sürgető
körütrata folytán egy nagy körület, a raud-
nitzi, azon kérelmet terjesztette fel, hogy a
rosz termés következtében az egész 1874.
adót engedjék el neki, s a kérelmet a kor-
mány alig fogja egészen megtagadni.

Schwarzenberg prágai érsekről ed-
dig az volt a hír, hogy a cseh államjogi
oppositiót csillapítani, különösen pedig az
alja rendelt papsgot minden a kormány
ellen intézett provocatiótól visszatartani
igyezkedik. De a napokban ő maga a szó-

Azon ürügy alatt, hogy Césarine meg
kis leány, ki nem számít, Thaller báróné
magával czipelö mindenüvé.
Az erdőbe, futtatásokra, látogatásra,
bálba, fürdőre, tengeri fürdőkre, fogadá-
ba, boltokba, és minden első előadásokra,
ugy a Palais-Royaleba és Bouffesba, mint
a Délassments és Variétés színházakba.

Emélfogva leginkább a színházakban
fejeződött be Thaller kisasszony oly kiváló
szerencsével kezdődött nevelése.
Tizenhat éves korában könyv nélkül
tudta a „genre“ színházak egész reperto-
rját és meglegő hangteljesen, s még meg-
lepőbb mozdulatokkal adá elő a divatos
chorusokat, „Blanche d'Autigny“ból.
Therese kisasszony legpikánsabb dalait.
Sillynél is nagyobb tökélyvel utána-
zschneider, és egy új dalszámú énekesnőt
Judie kisasszonyt, kit pedig még csak két-
száz látott a „Folies-Bergères“ színházban,
hová a báróné Costeclar ur karján vitte el
magaival.

Időközben a divatlapokat tanulmányozá
és irányát a Vie parisienne olvasása által
igyekekvék tökéletesíteni, melynek lejre-
telysesbb cizkikei sem bírtak már elég ös-
tét és kétértelmű célzásokkal, hogy éles-
látása rögtön keresztül ne hatott volna
rajtuk.

E sok fáradságot a legzebb siker koroná-
zta. Egy éjtel, Marcelot ur bálján, ély sze-
rencés vala, két fiatal uracs társalgását
kihallgathatni.
— Ó meglepő! mondá az egyik.
— Igen, felelé a másik, sok „chien-
je“ van.

Örömtől reszketett és a győzedelmes
hűség ragyogása árasztá el arcát.
Mit nem mert, mit ne próbált volna, a
báróné batoritásai mellett, csakugyan „chi-
en-je“ legyen!
— Akkor még nem emelkedett ezen
irány, a „zing“—ig, hol ma van, mely a me-
részes modor egy újabb, s még magasabb
fokát jelzi.

Az egyik mányelve „argot“—ja, mely a
laza beszédek elpálástalására szolgál.
* Paris egyik mányelve „argot“—ja, mely a
laza beszédek elpálástalására szolgál.

Az angol külpolitika új for-
dula a a conservatív teljes tetszését
aratja. Az „Hour“ e tárgyól ezeket írja:
A meglepetés, melylyel a szárazföldön a
brit kormánynak a béke érdekében tör-
tént fellépését fogadják, erős bizonyítéka
annak, hogy mennyire süllyed a különböző
szabadalvű kormányok által Angliának
nemzetközi ügyekre való befolyása. A magi-
ban véve Derby lord eljárása a lehető
legtermészetesebb volt. Ha csak oly
mértékben nem akarták szélsőségbe vinni
a be nem avaközös politikáját, mely
nemesek Anglia befolyását, hanem érde-
keit is vésszel fenyegette volna, azon
tény, hogy a béke fenntartása aggodalom
tárgyát képezte, teljesen természetes
tette, hogy megkísérelték a békét biztosí-
tani. Igaza van a „Times“—nak abban, hogy
az angol nép soha sem helyeselt oly poli-
tikát, mely a szárazföld ügyeivel való min-
den összeköttetésből kizárná. Az angol
népnek nem szándéka az európai nagyh-
atalmak sorából magát kitorölneni, habár
azon érdekek, melyek ázsiai hatalmi állá-
sából folytak, európai állásának fenntartá-
sáért néha kevésbé egyszerű dolgokat teszik,
mintha csak Európára kellene figyelmet
fordítani.

A belga kabinet. A mit angol lap-
ok belga miniszterválasgról írtak, az a
viszonyok félresemzésen alapul. Nemesek
hogy Malou nem szándékozik lemondani,
de ezt a liberálisok sem kívánják. Bizo-
nyítja ezt azon körülmény, hogy a senatus
május 25-én végben politikai vitája a
kormányra névze igen kedvező végződött
oly napirend elfogadtatás által, melyet a
clericális párt vezére d'Anethan s az el-
lenlék, Dolez Hubert közösen állapítottak
meg. Dolez nem támogatta volna a minis-
teriumot, ha pártjának az idő szerint ural-
omvágyó szándékai volna. Különb
Malou két drágán fizette meg. A képvisel-
lőházban politikai s vallási álláspontjának
megtagadásával, a belga-nemzet ügyben
a halad által beadott napirendhez kellett
hozzájárulnia, s a senatusban a zárandó
kolokokat és a püspököket kénytelen volt
desavouálni. A belga kormány reményli,
hogy Berlinben is a belga incident elinté-
zettek fogják kinyilvánítani.

A svéd király Berlinben. Hiva-
latosan is erősítik, hogy a svéd király-
nak berlini látogatása nem politikai jel-
entőség nélkül. Ujabb megszilárdítása az
Német-és Svédországok közti barátságá-
nak, mely a koronaheregeknek Oskar ki-
rály megkoronázatalánál való jelenléte
által is kifejezték talált. A közönyös, sőt
ellenléges magatartást, melyet Károly ki-
rály alatt, a stockholmi kabinet Németor-
szág iránt tanúsított, most nyílt rokonsz-
név változott, Oskar király székeség-
nek tartja, hogy Svédország eddigi el-
szigeteltségéből kilépjen s a három császár
szövetségéhez csatlakozzék, s e tekintet-
ben Viktor Emanuel példáját követi.

KÜLFÖLD.
Budapest, május 31.

Berlin, május 29. (Ered. lev.) Kormá-
nykörökben nem maradt észrevételül, hogy
a bécsi felhatalos lapok minó alakban
dementrozták a három császárkorn Emsben
tevezett találkozását.

A bécsi sajtósztály azt insuálta,
hogy e találkozás akkor válhatnék le-
hető, ha mind a német császár, mint az
orosz czár felkérnék Ferencz József ő
felsége az emsi találkozára.

Mint hiteles forrásból értesülök, Vilmos
császár egy udvarias sajátkezű levelet in-
telt Ferencz József ő felségéhez, melyben a
leglehetőbb kifejezésekben azon kére-
lem foglaltatik, hogy a kiállott nagy uti
fáradalmak után magát egy újabb utazás
fáradalmainak ne tegye. Valószínűnek
mondják, hogy Sándor czár hasonló érte-
lművel intézend az osztrák-magyar
uralokóhoz. E kérelem jelentőségét iteni
beavatott körökben egy fogják fel, hogy a
csak imént elszórtot agasztó háborúhír-
ker után nem tartották kívánatosnak, hogy
a három császár találkozása ismét nyugta-
lanító hírekre adjon alkalmat, s ezáltal
újabb rázkódásoknak tetessenek ki az eu-
rópai börzék.

A svéd király Berlinben. Hiva-
latosan is erősítik, hogy a svéd király-
nak berlini látogatása nem politikai jel-
entőség nélkül. Ujabb megszilárdítása az
Német-és Svédországok közti barátságá-
nak, mely a koronaheregeknek Oskar ki-
rály megkoronázatalánál való jelenléte
által is kifejezték talált. A közönyös, sőt
ellenléges magatartást, melyet Károly ki-
rály alatt, a stockholmi kabinet Németor-
szág iránt tanúsított, most nyílt rokonsz-
név változott, Oskar király székeség-
nek tartja, hogy Svédország eddigi el-
szigeteltségéből kilépjen s a három császár
szövetségéhez csatlakozzék, s e tekintet-
ben Viktor Emanuel példáját követi.

Francia ügyek. Az „Agence
Havas“ egy hivatalos jegyzékben megha-
zudtolja azon hírt, hogy Décazes a
berlini kabinetet sokszorosan biztosította
volna a francia kormány béké szándékai-
ról, melyek a hadsereg reorganisatiójának
megszüntetése által nyilvánulnának. E
biztosításra az „Agence Havas“ szerint
nem volt szükség, mivel Franciaország
békés szándékait senki sem vonja kétségbe.
A mi pedig a hadsereg reorganisatióját
illeti, mely csak a francia terület bizton-
ságát célozta, annak keresztülvitelére a
nemzetgyűlés által elrendelt intézkedések
megszüntetése soha szöve sem került.

Mint a „Liberté“ állítja, Buffet
Ducros lyoni praefectusnak levélben sze-
renését kívánt érlyes magatartása miatt.

Megtanult lovagolni, vinni, czéllövés-
ben gyakorolta magát és a galambölvés-
ben diadalt aratott. Külön könyvet
tartott fogadásai bejegyzésére, bebizonyítá
időegzte és hitegyőrísége magaslátát Mo-
nacóban, a trente et quarante asztalánál, és
a baccarat csinjaiban kitett a legügye-
sebben.

Tronvilleben elbámultak az emberek,
fürdőöltözött felszelenésze felett, s ha már
jól nagy bámesz sereg által látta magát kö-
rülvéve, oly hetken tévte magát a habok
karjaiba, hogy az uszómesterek mind tap-
sokba törtek ki.

Igen szívesen pófkélt el egy cigarettét,
sok grace-al ürítette ki champagné
üvegét, s anyja egyszer kénytelen vala öt
rögtön hazavinni, miután észbe jutván ab-
sinthot kóstolgatni, társalgása ennek foly-
tán kissé túlságosan badar lón.

A szinfalla uracsi kik Thaller báróné
rendes kíséretét képezék, megismertették
Césarine kisasszonyval mindazt, mit Páris
rejt és bir, s a mulató világi rejtelmei,
előtte nem voltak többé ismeretlen dolgok.

Telthetetlen volt e tudományok meg-
szerzésében s ha megtörtént, hogy vala-
mi túlságosan laza és merész kérdéstől
visszahökönk valakit, könnyedén szölt:
— Patvarba! Feleljen jái nyelven!
Mert ő kitűnően beszélt szellemdu-
művészi és demi-monde műnyelvet, azon
hitben élvé, hogy az legalább is a klasszi-
kai latin privilegiumával bír.

De ismerté is a félvilági csaknem min-
den nevezetes és keresett hölgyét, elkezdte
Fancy Jennytől egész Marianne Rózsigi,
kit oly gyönyörűen neveztek el Bitume vi-
vágnak. Szévedélyesen érdeklődött azok-
nak minden tette és mozdulatairól; rész-
letesen tudta mennyi költemek évenként,
hogy ének otthon, milyen a lakásuk, fur-
csák s mulattatók-e, ki készíti ruháikat és
mennyit érnek gyémántjaik.

Egy reggel, midőn a boulognei erdő-
ben lovagolva az eső által utól éretett, egy
* Paris egyik mányelve „argot“—ja, mely a
laza beszédek elpálástalására szolgál.

Az angol külpolitika új for-
dula a a conservatív teljes tetszését
aratja. Az „Hour“ e tárgyól ezeket írja:
A meglepetés, melylyel a szárazföldön a
brit kormánynak a béke érdekében tör-
tént fellépését fogadják, erős bizonyítéka
annak, hogy mennyire süllyed a különböző
szabadalvű kormányok által Angliának
nemzetközi ügyekre való befolyása. A magi-
ban véve Derby lord eljárása a lehető
legtermészetesebb volt. Ha csak oly
mértékben nem akarták szélsőségbe vinni
a be nem avaközös politikáját, mely
nemesek Anglia befolyását, hanem érde-
keit is vésszel fenyegette volna, azon
tény, hogy a béke fenntartása aggodalom
tárgyát képezte, teljesen természetes
tette, hogy megkísérelték a békét biztosí-
tani. Igaza van a „Times“—nak abban, hogy
az angol nép soha sem helyeselt oly poli-
tikát, mely a szárazföld ügyeivel való min-
den összeköttetésből kizárná. Az angol
népnek nem szándéka az európai nagyh-
atalmak sorából magát kitorölneni, habár
azon érdekek, melyek ázsiai hatalmi állá-
sából folytak, európai állásának fenntartá-
sáért néha kevésbé egyszerű dolgokat teszik,
mintha csak Európára kellene figyelmet
fordítani.

A belga kabinet. A mit angol lap-
ok belga miniszterválasgról írtak, az a
viszonyok félresemzésen alapul. Nemesek
hogy Malou nem szándékozik lemondani,
de ezt a liberálisok sem kívánják. Bizo-
nyítja ezt azon körülmény, hogy a senatus
május 25-én végben politikai vitája a
kormányra névze igen kedvező végződött
oly napirend elfogadtatás által, melyet a
clericális párt vezére d'Anethan s az el-
lenlék, Dolez Hubert közösen állapítottak
meg. Dolez nem támogatta volna a minis-
teriumot, ha pártjának az idő szerint ural-
omvágyó szándékai volna. Különb
Malou két drágán fizette meg. A képvisel-
lőházban politikai s vallási álláspontjának
megtagadásával, a belga-nemzet ügyben
a halad által beadott napirendhez kellett
hozzájárulnia, s a senatusban a zárandó
kolokokat és a püspököket kénytelen volt
desavouálni. A belga kormány reményli,
hogy Berlinben is a belga incident elinté-
zettek fogják kinyilvánítani.

A svéd király Berlinben. Hiva-
latosan is erősítik, hogy a svéd király-
nak berlini látogatása nem politikai jel-
entőség nélkül. Ujabb megszilárdítása az
Német-és Svédországok közti barátságá-
nak, mely a koronaheregeknek Oskar ki-
rály megkoronázatalánál való jelenléte
által is kifejezték talált. A közönyös, sőt
ellenléges magatartást, melyet Károly ki-
rály alatt, a stockholmi kabinet Németor-
szág iránt tanúsított, most nyílt rokonsz-
név változott, Oskar király székeség-
nek tartja, hogy Svédország eddigi el-
szigeteltségéből kilépjen s a három császár
szövetségéhez csatlakozzék, s e tekintet-
ben Viktor Emanuel példáját követi.

Vidéki levelezés.

Zarándmegye, május 28. (Az „uborkák
hazája“.) Zarándmegyéről olvasni majd min-
díg érdekes; sokszor tanulságos. E hegy-
között, horpadt vidék, mely a föld
fejlődési szakáiban csodálatokat ter-
mel, úgy veljűk, még mindig eltelhet
amphibionak, melyek műveltebb tájak ki-
művelnek. Nem ezünk alatt közel farag-
ni, hogy e megvált — habár nem is Jules
Verne után — „az uborkák országa“ (tjára
emastavittorion) neveztek el; érdem az is,
hogy itten óriási uborkák teremnek. De
eből még nem következik, hogy ne lá-
sunk tovább az — uborkáknál. Persze, itt
a civilizált még szópós gyermek. — Mit
függ mindez az elmondandó tárggyal össze-
? Keveset, de jellemző.

Nézünk az események színpadára. Nem
országrendő dolgok sádódnak elő, hi-
nem a darabban a játszószemélyek oly bi-
zar costumeben jelennek meg, s ugy be-
szélnék, hogy az előadás nevétségesen ér-
dekesebb válik.

Későbbre tartom az általános színi vi-
kisszvjáci ház ezre alatt kerestett men-
lyet, hogy perczel utána a véletlen oda
vezete Cora Pearl; és Césarine kisasszony
megszólítja: hosszasan társalogat együtt
... s vallomása szerint, e társalgás
díetnek egyik legkellemesebb, legelvezte-
sége emléke volt.

Ily életmód mellett lehetetlen lett volna,
hogy a közvélemény örökké elnéző ma-
radjon Thaller báróné és leánya iránt.

Találkozott végre oly skeptikusok,
kiknek állítása szerint az anya és leánya
közt fellegetten barátság nagyon hasonlít
tört két oly nő szövetségéhez, kik a köz-
zés és hasonló titok részesége füz egy-
máshoz.

Egy börzeember azt beszélt, hogy egy
éjtel, vagyis jobban mondva egy reggel —
mert már két óra volt — a Moulin-Rouge
mellett elhaladva találkozik a bárónéval
és Césarine kisasszonyval, kik éppen on-
nan jöttek ki, egy ur kíséretében, kit ő
ugyan nem ismert, de ki határozottan nem
volt Thaller báró.

Egy többé el nem rejthető gyermekes
kis bolondásnak tulajdoníták ama bizo-
nyos utazást, mit anya és leánya tévte
derék tettek, s mely álló két hónapig
tartott.

Olaszországban voltak, mondák haza-
térve, azonban senki sem találkoztott ott
velök.

Mindazáltal, miután Thaller báróné
és Césarine kisasszony életmódja azonos
volt sok más asszonyval, kik valamennyi-
nyen határozott becsületesség hírében
állottak; miután bizonyosan mi sem
jutott tudomására, és senki sem hivato-
zott elviráztatlan, kézzel fogható tö-
nyekre, nevet sem lehetett meghatározni
szóka, természetesen olyanok is találkoztak,
kik vilálonvetva állíták:

Rágalom, egyéb semmi ...
És mért ne lenne így, ha Thaller báró,
az egyedüli érdekelte beérte vele és bele-
nyugodott.

Azon egyetlen barátoknak, kik néha
mégis egy-egy megjegyzést merészle-
tettek, hogy az egyedüli érdekelte beérte vele és bele-
nyugodott.

Az egyedüli érdekelte beérte vele és bele-
nyugodott.

Az egyedüli érdekelte beérte vele és bele-
nyugodott.

Az egyedüli érdekelte beérte vele és bele-
nyugodott.

Még egyszer legyen szabad gratulál-
nunk Höszerl urnak partfogoltja miatt,
Különbén furcsa most a világ; még magas-
ra viheti.

Kinevezések a kasterhez.

A pénzügyminiszter a kasteri becsöl
állomásokra következőket nevezte ki:
A budapesti kerületben:

Az esztergami becsöljársában: Neich
Károly, megyei pénztári ellenőr és segéd-
könyvezető; a budapesti b. j. Teasdale
Jakab, okleveles és gyakorlati gazda; a
monori b. j. Molnár József, szegedi lakos,
volt gazdatiszt; a sorokási b. j. Rottler
József, dányosi földbirtokos, volt gazdatiszt
és a vácz-gödöllői b. j. Esztergályi Mi-
hály, k. bírósági végrehajtó, volt gazdatiszt
és kat. segédbiztos; a kun-szent-miklősi
lakos b. j. Horváth László, kun-sz.-miklősi
lakos és földbirtokos; a keesmeti b. j.
Beretvási Péter, nagy-kőrösi lakos, volt
gazdatiszt; a kis-kőrösi b. j. Safáry József,
hites ügyvéd, volt szőlőválsági jogbiztos;
a félegyházi b. j. Szombathy Lajos, fész-
berényi baracskai haszonbérlo; a jász-
berényi b. j. Noszlopi Emil földbirtokos; a
szolnoki b. j. Plathy Zsigmond, t.-vár
konyi földbirtokos; a tiszafüredi b. j. Fűr
Kálmán, t.-derzi haszonbérlo; a szöl-
váltási jogbiztos; a gyöngyösi b. j. Csiz-
mazia László okleveles gazdász, volt gazd-
tiszt; a hevesi b. j. König Endre segéd-
mérnök, volt kat. mérnök; az egri b. j. Szabó
Imre, m. kir. honvéd-százados-mér-
nök, egri lakos; a pétervári b. j. Bori
György árszakszék eln. és urad. kormányzó; a
karczagyi b. j. Meggyessay S. Debreczeni
mezőbirtos; a mezőúri b. j. Meszecz Sámuel
budapesti lakos, nyíregyházi földbír-
tokos; a váli b. j. Baltázy Károly m. kir.
pénzügyminiszteri számtiszt, okleveles és

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEGLYZÉSEI. (HIVATALOS.) A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGLYZÉSEI. 1875. június 29-én.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. It includes sub-sections for 'BUDAPESTI ÁRJEGLYZÉSEI' and 'BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGLYZÉSEI'.

GLATZ, HOLZWARTH és SCHUBERT BUDAPEST: Diána-fürdő. BÉCS: I. Schottenbastei 12. ALLAMPAPIROK, ZÁLOGLEVELEK, SORSJEGYEK stb.

Table listing various insurance and financial services, including 'Szelvények és Pénzjegyek', 'Tőke-elhelyezésre', and 'Magasabb kamat-jövedelmet nyújtó értékek'.

Az előbbieknél magasabb kamatozást nyújtó tőkebefektetésre következő biztosítási, bank- és ipar-papírokat, ajánljuk melyek azonban esetleg nagyobb árfolyam-ingadozásoknak vannak alávetve.

Table listing various stocks and bonds, including 'Részvény' and 'Magasabb kamat-jövedelmet nyújtó értékek'.

Advertisement for 'Finom selyemárúk' (Fine silk goods) and 'női ruhakelmék' (women's clothing) by HAMBURGER ADOLF.

Advertisement for 'Hampel Győző' (Hampel Győző) located at Budapest, nagy (3) korona-utca 16. sz. (Hampel-féle ház).

Advertisement for 'NEMZETI HIRLAP' (National Newspaper) as the most important Hungarian political newspaper.

Advertisement for 'Franklin-Társulat' (Franklin Society) magazine, published by the Franklin-Társulat publishing house.

Advertisement for 'Egy magyar nábob' (A Hungarian Noble) by Jókai Mór, published by Kárpáthy Zoltán.

Advertisement for 'Az érme, ásványok és régiségek IRODAJA' (Coin, Minerals and Antiquities Office) located at a former Lloyd building.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat”' (Franklin Society) magazine, published by the Franklin-Társulat publishing house.

Advertisement for 'HELFFY IGNÁCZ lapja: A NÉPZÁSZLÓJA' (Ignace Helffy's paper: The People's Messenger) as a political newspaper.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat”' (Franklin Society) magazine, published by the Franklin-Társulat publishing house.

Advertisement for 'Egy magyar nábob' (A Hungarian Noble) by Jókai Mór, published by Kárpáthy Zoltán.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat”' (Franklin Society) magazine, published by the Franklin-Társulat publishing house.

Advertisement for 'Dr. HANDLER MÓR' (Dr. Handler Mór) as a doctor and specialist in various medical fields.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat”' (Franklin Society) magazine, published by the Franklin-Társulat publishing house.

Vertical text on the far right edge of the page, including the word 'Első' at the top and 'Franklin-Társulat' below it.